

צנעת הפרט בבדיקות¹

לכבוד

ראש שרותי רפואה

משרד הבריאות

ירושלים

הנידון: צנעת הפרט בבדיקות גניקולוגיות

אני משמשת כרופאה גניקולוגית, גם בירושלים וגם באיזור המרכז. בעקבות הנחיותיך בענין צנעת הפרט בעת ביצוע בדיקה גופנית, שעוסקות בעיקר במניעת מצבים שיוכלו להביא לטענות ואי-הבנות בדבר התנהגות שאינה הולמת מצד הצוות הרפואי, רציתי להעלות בפניך ענין אחר העוסק בצנעת הפרט, בעיקר בתחום רפואת הנשים.

בתקופת ההתמחות ובתקופה שאחריה שמת לי לב להבדל בולט בכללים המקובלים בנושאי צנעת הפרט בבדיקות גניקולוגיות, בין בתי החולים והמרפאות השונות באיזור ירושלים – לבין הכללים המקובלים במקומות שונים במרכז הארץ. מדובר בעיקר על הימצאות או אי-הימצאות וילון סביב למיטת הבדיקה – לפני הבדיקה, בזמן הבדיקה [כשזה אפשרי] ולאחריה.

באיזור המרכז אי-הקפדה בנושאים אלו הוא דבר מוכן מאליו, ולא ראיתי לא רופאים ולא פציניטיות שמתלוננים או מעירים על נושא זה, בעוד שבאיזור ירושלים דווקא ההקפדה על עניינים אלו היא דבר שבשיגרה, למרות העלות הנוספת של הוילונות והסדינים.

ככלל, ובעיקר אחרי ששהיתי תקופה ממושכת בירושלים – נראה לי דוחה ופוגע שהאשה הנבדקת מסירה את בגדיה מול עיניו של הרופא

1. הערת המערכת:

מכתבה של ד"ר קטן נשלח בשנת תשנ"ד לראש שירותי רפואה במשרד הבריאות, ונמסר לאחרונה לפירסום באסיא בכדי לקדם את שמירת צניעות הפרט בישראל. ראוי לציין, כי מאז נכתב המכתב, התקבל בכנסת חוק זכויות החולה התשנ"ו - 1996. על פי החוק החדש, אי שמירה על צנעת הפרט מהווה עבירה פלילית.

סעיף 10 של חוק זכויות החולה קובע:

10. (א) מטפל, כל מי שעובד בפיקוחו של המטפל וכן כל עובד אחר של המוסד הרפואי ישמרו על כבודו ועל פרטיותו של המטופל הנמצא במוסד הרפואי.

(ב) מנהל מוסד רפואי יקבע הוראות בדבר שמירה על כבודו ועל פרטיותו של המטופל הנמצא במוסד הרפואי.

חוק זכויות החולה פורסם בספר החוקים 1591, כ"ג באייר התשנ"ו, 12.5.1996, עמ' 327-336. כמו כן החוק פורסם במלואו גם באסופת מאמרים לקראת הכינוס הבינלאומי השני לרפואה, אתיקה והלכה (הוצאת מכון שלזינגר, ירושלים, 1996) עמ' 521-530.

המטפל, ואחר-כך ממתינה זמן-מה על מיטת הבדיקה כאשר אין לה במה לכסות את עצמה [וברגעים אלו כל שניה אורכת לפעמים כנצח!], הבדיקה עצמה נעשית בחשיפה מוחלטת, ואחר-כך גם הירידה מן המיטה וההתלבשות נעשים ללא שמץ פרטיות.

כדי למנוע אי-הבנה אני רוצה להדגיש, שאיני רומזת כלל שראיתי מישהו מעמיתי שמנצל לרעה רגעים אלו; חס ושלום! אך-ורק צינעת הפרט וההרגשה הטובה של הפציינטיות לנגד עיני.

נראה לי שיש צורך לקבוע נוהלים מחייבים, או לפחות מומלצים, ולפרסם אותם בין רופאי הנשים ובין הנשים המטופלות, בכל מוסדות הרפואה. אין לי ספק שבזה ייעשה שירות חשוב וחיוני לכל מערכת הרפואה בארץ, ולאיכות החיים בה.

אודה לך מאוד אם תיאות לטפל בהצעתי זאת.

בברכה רבה,

ד"ר חנה קטן
שעלבים